

og har, hvad deraf følger, gjort betydelige Indgreb i, hvad jeg mener, der kunde og burde gøres overfor Aalegaardstadeejerne eller Grundejerne. Det, hvori det omtalte Kommissionsforslag særlig afviger fra den nuværende Lovs § 3, er i store Træk dette, at der bliver et Læbælte uden for Aalegaardens paa 10 Favne, men uden for dette Læbælte maa den fri Fisker under visse Betingelser bygge, nemlig saaledes, at han bygger i samme Kompasretning, som det faste, det hævdvundne Fiskeri fra Land, og at han desuden skal holde sig til Siden i en vis Afstand. Jeg mener, at dette Fredningsbælte er alt for lille. Der er for mig ingen Tvivl om, at det vil volde betydelige Besværinger fra Kystejernes Fiskeri og betydeligt Tab. Der er navnlig een Bestemmelse til i denne Paragraf, som jeg maa gøre opmærksom paa, og det er, at der i en Afstand af 50 Favne fra Fangesiden af Stadfiskeriretskabet maa anbringes af den fri Fisker enkelte Ruser. Det er en Bestemmelse, der under alle Omstændigheder er forkastelig, som den staaer. Der er ikke anført, hvad Længde Raden — som jeg formoder, der skal være ved Rusen —, maa have, og Følgen deraf vil blive, at enten der maa sættes i eller 10 Ruser, kan det blive lige ødelæggende for det faste Fiskeri. Men, som sagt, Forslaget værger dog i nogen Maade Ejendomsretten til Aalegaardsfiskeriet, men det kunde ikke finde Billigelse i Folketinget. Der blev gjort Rede for den historiske Udvikling af denne Sag, i hvert Fald for saa vidt angaar de sidste 10 Aar, ret udførligt af det ærede 2det Medlem for 8de Kreds (Johnsen), og jeg skal ikke komme ind derpaa. Denne Affattelse af Paragraffen, som her er Tale om, kunde ikke vinde Billigelse i Folketinget. Der blev saa nedsat en Kommission til at tage hele Fiskerilovforslaget under Overvejelse, og i det Forslag, som den fremkom med, og hvor den Paragraf, der vedrører Aalegaardsfiskeriet, ogsaa er § 6, vil det ses, at Stadeejernes Ret yderligere er bleven beskaaret. Der er indført delvis ny Bestemmelser, men de gaa dog hovedsagelig ud paa at gøre Ejendomsretten endnu mindre og Rettighederne for den fri Fisker større. Jeg skal ikke særlig fordybe mig i Enkeltheder, da det vil være det kommende Udvalgs Sag nærmere at undersøge disse Ting. Jeg skal kun i store Træk paapege de Forandringer i Forslaget, der have størst Betydning. Regeringen optog denne sidste Kommissions Forslag, og i de to sidste Samlinger er dette saa behandlet

i Folketinget, og der er der indført yderligere Indskrænkninger med Hensyn til Stade- og Grundejernes Ret, særlig da for saa vidt angaar Fiskeriet i Limfjorden og de øvrige Fjorde og Vige, idet her kun bliver halvt saa stort Fredningsbælte som tidligere foreslaaet, og det kan endda yderligere indskrænkes under visse Omstændigheder. Under disse Omstændigheder mener jeg ærlig talt, det kan se smaat nok ud med Udsigten til at faa noget ud af Fiskerilovforslaget, særlig hvad angaar denne Paragraf. Jeg er imidlertid tilfreds med Loven som den gælder den Dag i Dag paa det Punkt, og jeg vil sige, at skal den forandres, er det mit Haab, at det maa ske med meget større Varsomhed, end endnu har været foreslaaet. Jeg mener ikke, at det er nødvendigt, at den bliver forandret, men vil selvfølgelig, naar det kan ske paa lempelig Vis, gerne være med til at faa et Resultat frem ogsaa med Hensyn til denne Paragraf, men jeg vil dog sige, at den mest rationelle og retfærdige Vej at gaa, naar der dog er Tale om at gøre Indskrænkning i Ejendomsretten, er den, at Staten eksproprierer Aalegaardsfiskeriet. Denne Tanke har været under Overvejelse i begge de omtalte Kommissioner, men begge have frafaldet at stille Forslag og egentlig vel ogsaa at tage det under særlig Overvejelse, fordi man mente, det vilde blive en saa betydelig Udgift for Staten, at det ikke kan lade sig gøre af den Grund. Der er desuden den Vanskelighed, at selv om Aalegaardretten blev eksproprieret, saa var Spørgsmaalet ligefuldt ikke løst, idet der maatte gives Regler om, hvorledes Fiskeriet da skulde være, og saa kom man igen de fri Fiskere til Ulejlighed. Denne Bemærkning fra Aalegaardskommissionen, som jeg vel forstaaer, er fuldt ud logisk, men jeg mener ikke, at den har fuldt saa stor Værdi, som det i første Øjeblik ser ud til, idet — hvad der for øvrigt ogsaa er bemærket andet Sted i Kommissionens Betænkning — det vil være ganske utænkeligt, at det fri Fiskeri nogen Sinde skulde komme til at herske over hele Aalefiskeriet. Skulde man tænke sig, at det blev Tilfældet, saa vilde det samtidigt være nødvendigt at tænke sig, at der blev — jeg kunde gerne sige et Sølslag om Fiskeriretten. Nej, jeg mener, at det kan siges, at have vi — hvad jeg mener, vi have — set fra Statens Side, Raad til i Løbet af 10 Aar at Jaane 25 Mill. Kr. ud til Oprettelse af Husmandsbrug, saa have vi ogsaa Raad til at anbringe et sikkert meget ringere Beløb i